

علوم آزمایشگاهی

علوم آزمایشگاهی

علوم آزمایشگاهی یکی از شاخه های علوم پزشکی است که بیشتر به **آنالیز** آزمایشگاهی فون، مایعات و بافت های بدن انسان با هدف تشخیص بیماری، پیگیری درمان و حفظ سلامت افراد جامعه سر و کار دارد. دانشجویان ضمن کسب دانش نظری در زمینه آسیب شناسی و علت بروز بیماری ها و تغییرات ناشی از آن ها به صورت تخصصی با **عملکرد** آزمایشگاه های تشخیص طبی، **تجهیزات** و دستگاه های پیچیده **الکترونیکی و کامپیوتری** مورد استفاده در این آزمایشگاه ها، اصول نمونه برداری از نمونه های بیولوژیک مانند فون و ادرار و... آشنا می شوند.

آزمون علوم آزمایشگاهی به پزشکی

ضمناً علوم آزمایشگاهی جزو رشته های مجاز به شرکت در آزمون کارشناسی به پزشکی هست و سابقه داشته کسانی از این رشته بعد از لیسانس تونستن برون شرکت مجدد در کنکور سراسری بدن از طریق آزمون کارشناسی به پزشکی وارد رشته پزشکی بشن.

توانایی های مورد نیاز

دانشجویان این رشته باید به دروس شیمی، زیست و کار با دستگاه های آزمایشگاهی علاقه مند باشند. همچنین داشتن صبر و هوشمندی زیاد و توان روحی مناسب برای فعالیت در این حوزه الزامی می باشد. علاوه بر آمادگی روحی، آمادگی بدنی و سلامت جسمی لازم برای فعالیت در آزمایشگاه را دارا باشند. یکی از مشکلات کار علوم **آزمایشگاهی کار کردن** در محیطی هست که پیزهای آلوده توش زیاد هست.

مکان ادامه تحصیل در مقاطع بالاتر:

امکان ادامه تحصیل تا مقطع دکتری با گرایش های بیوشیمی، انگل شناسی، سم شناسی، دارو شناسی، بیوشیمی، باکتری شناسی، ایمنی شناسی، باکتری شناسی، میکروبی شناسی و هماتولوژی وجود دارد.

دروس تخصصی

آینده شغلی:

اگر کسی مدرک دکتری علوم آزمایشگاهی دارد و خودش تنهایی میفواد مجوز تاسیس آزمایشگاه بگیرد باید آزمون دوره کلینیکال پاتولوژی شرکت کند و اگر قبول بشد به دوره بالینی دو ساله باید بگذراند بعد بهش مجوز تاسیس آزمایشگاه طبی میدن یعنی به خودش تنها مجوز میدن.

۱- آزمایشگاههای بالینی بیمارستانهای دولتی و خصوصی ۲- آزمایشگاههای مراکز بهداشتی ۳- آزمایشگاههای تشفیص طبی خصوصی

۴- انستیتوها و مراکز تحقیقاتی و آموزشی ۵- کارخانجات تولید وسایل و مواد آزمایشگاهی ۶- شرکتهای پخش فرآورده های بیولوژیک و آزمایشگاهی ۷- آزمایشگاههای پزشکی قانونی ۸- آزمایشگاههای سازمان انتقال خون.

